

Πλάτων. Δελτίον τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων Φιλολόγων (Buletinul Societății filologilor greci).
Anii 1949—1957, Athena, Sideri.

Revista «Πλάτων» a luat ființă în anul 1949, o dată cu înjghebarea «Asociației filologilor clasici greci», avînd ca scop susținerea învățămîntului clasic, promovarea lucrărilor de specialitate și ameliorarea, sub toate aspectele, a situației profesorilor de limba și literatura greacă în viața socială.

Revista are un pronunțat caracter militant, intervenind în problema de organizare a învățămîntului, ca și în probleme legate de studierea clasicilor. Acest caracter reiese cu prisosință din memoriul adresat Ministerului Învățămîntului grec și publicat în revistă în anul 1949 (p. 317—319).

Din cercetarea revistei pe anii 1949—1957, se desprinde limpede observația că aceasta nu are în vedere un singur domeniu al filologiei clasice, ci îmbrățișează deopotrivă, filologia, istoria, critica și comentarea de texte, bibliografia și lexicografia, fiind încă un exemplu viu al științei antichității, una și inseparabilă.

Din lucrările în domeniul literaturii grecești, menționăm lucrarea lui Constantin I. Vurveris (profesor la Universitatea din Atena): «Problema educației în drama Filoctet a lui Sofocles» (Τὸ πρόβλημα τῆς παιδείας εἰς τὸν Φιλοκτήτην τοῦ Σοφοκλέους), Πλάτων, 1949, p. 129—142; lucrarea lui D. P. Tsirimbas (conferențiar de limba greacă veche la Universitatea din Atena): «Proverbe și expresii la epistolograful Aristainetos» (Παροιμιαὶ καὶ παροιμιώδεις φράσεις παρὰ τῷ ἐπιστολογράφῳ Ἀρισταίνετῳ), Πλάτων, 1950, p. 25—85; articolul lui Grigorios Carydis: «Ideile filozofice și pedagogice ale lui Herodot» (Φιλοσοφικαὶ καὶ παιδαγωγικαὶ ἰδέαι τοῦ Ἡροδότου), Πλάτων, 1950, p. 23—34.

Dintre lucrările de istorie suscită un deosebit interes lucrarea lui Apostolos Dascalakis (profesor de istorie la Universitatea din Atena) despre «Lupta de la Termopile» (Περὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Θερμοπυλῶν), Πλάτων, 1957, p. 7—46; de asemenea lucrarea lui Constantin Merentites: «Ofrandele la vechii greci» (Αἱ ἀνάμικτοι προσφοραὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων), Πλάτων, 1952, p. 199—222.

Istoria textului este reprezentată de «Contribuții la stabilirea textului operelor aristotelice» (Συμβολὴ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κειμένου τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων) de Vasiliios Dedusis, Πλάτων, 1951, p. 242—256.

În domeniul epigrafiei se pot cita mai multe articole ale lui Theodoros Axenides. Sub titlul Κατάλογος δωρητῶν τοῦ Γ'. π.χ. αἰῶνος (Catalog de donatori din sec. III î.e.n.), cercetătorul grec publică o inscripție descoperită în anul 1940 la Larissa, cuprinzînd o listă oficială a unor donatori care au contribuit cu însemnate sume bănești la realizarea unor opere de interes colectiv. Redactat în vechea tesaliană, catalogul înscrie în primul rînd printre «δωρηταί» pe Filip al V-lea, regele Macedoniei, pe fiul acestuia Perseu și cîțiva cetățeni frunțași.

Inscripția care face obiectul studiului «Ψήφισμα τοῦ δήμου τῶν Λαρισαίων περὶ ἐπισκευῆς τοῦ γυμνασίου», a fost descoperită cu prilejul distrugerilor suferite de orașul Larissa în timpul ocupației germane a Greciei. Decretul prevede ca reconstruirea gimnaziului Larissei să se facă astfel încît să se prevadă loc suficient pentru întreceri, cît și un număr potrivit de scaune pentru spectatori, și îndeamnă pe cetățenii înstăriți să contribuie la această acțiune, tezaurul public fiind sărăcit. E interesant de reținut faptul că după numele celor cinci comandanți (ταγοί) și al celor doi ταμιεῖοντες urmează propoziția: «τοῦν ταγοῦν ποτομοφορὰν ποιεισάμενοι πὸτ τὸν δᾶμον πὲρ τὰς ἐπισκευᾶς τοῦ γυμνάσσιου τῶν ταγῶν προσαναφορὰν ποιησαμένων πρὸς τὸν δῆμον τῆς ἐπισκευῆς τοῦ γυμνασίου în care se întîlnește pentru prima oară substantivul «προσαναφορά», deși verbul «προσαναφέρω» este frecvent¹.

¹ Vezi Lidell Scott, la cuv.: «προσαναφέρω».

Alte două inscripții, publicate la p. 69—89, sînt inventare de proprietate din Larissa. Personajele citate — concludе Theodor Axenides — sînt bărbați și mai ales femei din Larissa, care și-au dedicat proprietățile « κτήματα » unui sanctuar, probabil celui al lui « Ἀπόλλων Κερδῶος », în care erau păstrate decretеle eclesiei.

Dintre studiile de limbă cităm: « Puterea civilizatoare a limbii grecești », de G. Curmulis, lecție inaugurală a cursului de lingvistică la Universitatea din Atena, în care autorul analizează influența exercitată de limba greacă, în special în epoca elenistică (Ἡ ἐκπολιτιστικὴ δύναμις τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, Πλάτων, 1950, I, 4—22).

Rubrica « Recenzii » este bogat reprezentată în fiecare număr și oferă materiale prețioase. Revista, variată și interesantă, poate aduce servicii reale cercetătorilor noștri, în genere puțin familiarizați cu varietatea producției clasice în noua Heladă.

M. Marinescu-Himu

P